

РЕШЕНИЕ

№ 12586

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9935** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на "Трейдбилд" ЕООД, [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-005061/16.09.2024 г. на П. Х. П. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта, поради несъответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Посочва се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, насочена срещу юридическо лице, което не участвало в производството, посочената разпоредба –чл. 171 т.2 б.а от ЗДВП не е приложима, АУАН е издаден на физическо лице, не е ясно какво нарушение е извършило дружеството, изтъква че разпоредбата на чл. 146 ал.1 от ЗДВП не сочи нарушение, в заповедта не е посочен срок за налагане на мярката. Алтернативно се изтъква малозначителност на нарушението. Моли съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата, претендира разноски по представен списък.

Ответникът - П. Х. П. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 26.09.2024 г., а жалбата е входирана в съда на

30.09.2024г., следователно е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 1332129 г. е констатирано, че на 13.09.2024г. в [община] лицето З. В. М. управлява товарен автомобил, марка "О." с рег. [рег. номер на МПС], собственост на дружеството жалбоподател, като при извършена проверка е установено, че автомобилът е с изменение на конструкцията, 2+1 /премахната е задната седалка с 3 бр. места/, вместо 5+1 седящи места. В АУАН, е посочено че е извършено нарушение на разпоредбите на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП.

При съставянето на АУАН са отнети контролният талон и свидетелството за регистрация на автомобила.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-005061 от 16.09.2024г, с която, на основание чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП, временно е спряно от движение товарният автомобил - до отстраняване на неизправността.

След служебно извършена проверка съдът констатира, че обжалваният акт е издаден от компетентния орган, предвид представените по делото Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР, Заповед № 513з-2507/24.04.2015г. на директора на СДВР Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи.

Оспорваната Заповед е издадена в писмена форма, като в нея подробно е описано нарушението, извършено от собственика на товарния автомобил- изменение на конструкцията, и констатирано в АУАН. Видно от справка за собственост, автомобилът е собственост на „Трейдбилд“ ЕООД. Нарушението, от една страна, е описано като фактическа обстановка, а от друга, са изчерпателно изброени нарушените законови материални разпоредби.

Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП, съгласно която за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно спиране от движение на пътно превозно средство: а) (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

При издаване на обжалваната заповед са спазени разпоредбите на материалния закон. Правилно е посочен срокът на налагане на мярката, който е законово установен, в този смисъл не са основателни възраженията за липса на посочен и мотивиран срок. Вярно е, че АУАН е съставен на водача на товарния автомобил, но доколкото производството по обжалване на АУАН е отделно и независимо от това по ЗППАМ, то евентуални грешки в него не могат да обосноват незаконосъобразност на мярката, предмет на разглеждане по настоящото производство. АУАН служи за издаване на ЗППАМ, доколкото е източник на данни и в него са отразени фактите и обстоятелствата, които се квалифицират като нарушение, а обстоятелството кое лице е привлечено към административнонаказателна отговорност не е от тези елементи.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя. Затова, описаните в акта за установяване на административното нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП, съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл, АУАН е част от административната преписка по издаване на

заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 АПК, които жалбоподателят не е опроверга в рамките на настоящото производство. принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което са от вида на преустановяващите ПАМ. ПАМ се прилага без оглед на вината и не съставлява административнонаказателна санкция, вкл. не се подчинява на режима на ЗАНН и на НК. Принудителната административна мярка се налага при обективно извършване на нарушение. Принудителната мярка не е насочена към личността на дееца – да санкционира неправомерното му поведение, а към правните последици от неправомерното поведение – да се предотврати и преустанови административното нарушение – чл. 22 ЗАНН.

Адресатът на заповедта правилно е определен - с фактическото прилагане на мярката собственикът на МПС се лишава от възможността да ползва превозното средство съобразно неговото предназначение и правните й последици пораждат действие пряко и непосредствено в неговата правната сфера, поради което именно собственикът е по силата на закона адресат на акта, с който е наложена оспорената ПАМ по чл. 171, т. 2 б. "а" ЗДвП. В жалбата и в съдебното производство не се твърди, че жалбоподателят не е собственик на конкретното МПС.

По отношение на твърдението за маловажност на нарушението, не са установени обстоятелства, които да разкриват по-ниска степен на обществена опасност на нарушението, в сравнение с други подобни случаи.

Оспорената заповед е съобразена с целта на закона / чл. 1, ал. 2 вр. с чл. 171 ЗДвП/, поради което не противоречи на чл. 6 АПК. Целта на мярката е посочена в нормата на чл. 171 ЗДвП - за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административни нарушения.

При тези обстоятелства следва извод за неоснователност на жалбата.

Предвид гореизложеното, заповедта за залагане на принудителна административна мярка е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд - София-град, 62 състав,

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на "Трейдбилд" ЕООД, [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-005061/16.09.2024 г.

Решението на осн. чл. 172 ал.5 от ЗДвП не подлежи на обжалване.

Съдия: